

Everyone knows about the lost ark of the covenant, but when did we lose the ark, and where has it been since? A Talmudic legend provides a clue.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- **Vayakhel** (ויקהל | He gathered)
- **Torah:** Exodus 35:1-38:20
- **Haftarah:** 1 Kings 7:40-50
- **Gospel:** Mark 6:14-29

Special readings for Shabbat Shekalim are applicable this Shabbat.

- **Shabbat Shekalim** (שקלים | Shekels)
- **Torah:** Exodus 30:11-16
- * **Haftarah:** 2 Kings 11:17-12:17

The Lost Ark

The children of Israel constructed the ark of the covenant according to the specifications revealed to Moses on Mount Sinai. The ark of the covenant was lost during the Babylonian destruction of Jerusalem and the Temple in 586 BCE. No one knows what happened to it at that time.

When the Jewish people returned from captivity in the days of Ezra and Nehemiah and rebuilt the Temple in Jerusalem, they did not make a new ark. They built replicas of all the other Temple furnishings, just as Solomon had done, but they did not feel that they had the Almighty's permission to make a replica ark of the covenant. Therefore, the holy of holies was left ark-less throughout the entire second Temple period. The sages explain that inside the holy of holies was a foundation stone, a piece of bedrock, on which the ark used to sit during the days of first Temple.

Talmudic lore contains several traditions about the ark. Some of the sages insisted that the ark was carried away by the Babylonians and never seen again. Others held that Jeremiah the prophet or King Josiah had hidden the ark away prior to the Babylonian conquest.

One tradition has it that the ark was hidden in a secret cellar below the chamber of the woodshed where wood for the altar fires were kept. There it remained hidden through the Babylonian destruction, but its location was forgotten.

According to this tradition, it once happened in the days of the second Temple that a priest whileing away his time in the chamber of the woodshed noticed that one of the floor pavers was different from the others. He was about to lift it to investigate when he was struck down dead. Later, two priests were gathering wood for the altar when

Iedereen weet van de zoekgeraakte ark van het verbond, maar wanneer is de ark zoekgeraakt, en waar is ze sindsdien gebleven? Een Talmoedische legende geeft een aanwijzing.

TORA GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- Vayakhel (ויקהל | Hij verzamelde)
- Tora: Exodus 35:1-38:20
- Haftarah: 1 Koningen 7:40-50
- Evangelie: Marcus 6:14-29

Deze shabbat is het *Shabbat Shekalim*; hiervoor gelden speciale lezingen:

- Shabbat Shekalim (שקלים | Shekels)
- Tora: Exodus 30:11-16
- Haftarah: 2 Koningen 11:17-12:17

De Zoekgeraakte Ark

De kinderen van Israël bouwden de ark van het verbond volgens de specificaties aan Mozes geopenbaard op de berg Sinaï. De ark van het verbond raakte zoek tijdens de Babylonische verwoesting in 586 v.Chr. van Jeruzalem en de Tempel. Niemand weet wat er toen mee gebeurd is.

Toen het Joodse volk in de dagen van Ezra en Nehemia uit ballingschap terugkeerde en de Tempel in Jeruzalem herbouwde, hebben ze geen nieuwe ark gemaakt. Ze bouwden replica's van alle overige Tempel voorwerpen, net zoals Salomo had gedaan, maar ze hadden niet het gevoel dat ze de toestemming van de Almachtige hadden om een replica ark van het verbond te maken. Daarom werd het heilige der heiligen gedurende de gehele tweede Tempel periode ark-loos gelaten. De wijzen leggen uit dat in het heilige der heiligen een funderingssteen was, een vaste steen, waarop de ark tijdens de dagen van de eerste Tempel zou gestaan hebben.

De Talmoedische overlevering heeft een aantal tradities over de ark. Sommige van de wijzen hielden vol dat de ark door de Babyloniërs weggevoerd was en nooit meer gezien werd. Anderen houden het erbij dat de profeet Jeremia of koning Josia de ark voorafgaand aan de Babylonische verovering verborgen hadden.

Eén traditie wil dat de ark in een geheime kelder werd verborgen, onder de kamer waar de houtvoorraad voor de altaarvuren werd bewaard. Daar bleef ze gedurende heel de Babylonische vernietiging verborgen, maar de locatie is men vergeten. Volgens deze traditie gebeurde het in de tijd van de tweede Tempel, dat een priester, een keer toen hij zijn tijd in de kamer van de houtvoorraad verdeed, dat hij zag dat één van de vloerstenen anders was dan de andere. Toen hij op het punt stond hem op te tillen om het te onderzoeken werd hij neergeslagen; dood. Later viel, toen twee priesters hout voor het altaar

one dropped his axe on that same paver. Fire leapt up from the floor and killed him. Though stories like this are entertaining, they are only apocryphal anecdotes with no real historical basis. They are no more reliable than the modern-day pseudo-archaeologists and sensationalist junk scholars who claim to have found the ark or to know where it is hidden.

The prophet Jeremiah says that in the Messianic era, when all nations are gathered to Jerusalem, the ark of the covenant will not even be missed. This implies that, though it will not be missed, it will still be missing:

"It shall be in those days when you are multiplied and increased in the land," declares the LORD, "they will no longer say, 'The ark of the covenant of the LORD.' And it will not come to mind, nor will they remember it, nor will they miss it, nor will it be made again. At that time they will call Jerusalem 'The Throne of the LORD,' and all the nations will be gathered to it, to Jerusalem, for the name of the LORD; nor will they walk anymore after the stubbornness of their evil heart." (Jeremiah 3:16-17)

verzamelden, de bijl van een op diezelfde tegel. Vuur sprong van de vloer op en doodde hem. Hoewel verhalen als deze onderhoudend zijn, zijn het alleen apocriefe anekdotes zonder echte historische basis. Ze zijn niet betrouwbaarder dan de hedendaagse van pseudo-archeologen en sansatiezoekende geleerden die beweren de ark te hebben gevonden of menen te weten waar ze verborgen is.

De profeet Jeremia zegt dat in het Messiaanse tijdperk, wanneer alle naties bij Jeruzalem samenkomen, de ark van het verbond niet eens gemist zal worden. Dit houdt in dat, hoewel ze niet gemist zal worden, ze nog steeds vermist zal zijn:

geschieden zal het: wanneer ge talrijk wordt en vruchtbaar zijt in het land, in die dagen, is de tijding van de Ene, dan zullen ze niet langer zeggen 'de ark van het verbond met de Ene' en die zal niet meer in het hart opkomen; ze zullen niet aan hem denken en hem niet willen bezoeken, hij zal niet meer worden gemaakt: in die tijd zullen ze tot Jeruzalem-zelf roepen: troon van de Ene!, en naar haar zullen te hoop lopen alle volkeren, naar de naam van de Ene, naar Jeruzalem; zij zullen niet meer het goeddunken van hun boos hart achtermagaan; (Jeremia 3:16-17, Naardense)